
Către: **Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor („CNSC”)**

Adresa București, Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, 030084

Email office@cns.ro

Fax +40213104642 / +40218900745

Spre știința: **Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației**

Adresa Str. Libertății nr. 16, București, România

Email mihai.bentan@mlpda.ro

Tel. +40 372111440

Fax +40 372111445

În atenția Dlui Mihai Bentan

Referitor la: Contestație documentație de atribuire având anunț de participare CN1022480/07.07.2020

DOMNULE PREȘEDINTE,

„, cu sediul în ”

înmatriculare în registrul societăților
legal de către ,

Vânzări), (denumită în continuare ’), în calitate de potențial ofertant,

reprezentată convențional de :
atașate, cu :

„, conform împuternicirii avocațiale

, fax , tel. e-mail:

cu referire la procedura de achiziție publică „Achiziția de 49 tramvaie cu lungimea de cca. 18m destinate transportului public de călători”, număr anunț de participare CN1022480 din data de 07.07.2020 („Procedura”), organizată în baza Legii 98/2016 de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, în calitate de autoritate contractantă („Autoritatea contractantă”),

în temeiul art. 8 și urm. din Legea 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor („**Legea 101/2016**”), astfel cum aceasta a fost modificată,

formulăm prezenta

CONTESTAȚIE

privind documentația de atribuire aferentă Procedurii, prin care vă solicităm să dispuneți:

- 1 obligarea Autorității contractante la adoptarea de măsuri de remediere în sensul modificării/eliminării unor elemente din documentația de atribuire a Procedurii;
- 2 prelungirea perioadei de depunere a ofertelor, astfel încât operatorii economici să poată beneficia de un interval de timp suficient pentru pregătirea documentelor de calificare și elaborarea ofertelor, în temeiul dispozițiilor art. 153 din Legea nr. 98/2016;
- 3 suspendarea Procedurii sau aplicării oricărei decizii luate de Autoritatea contractantă, până la soluționarea prezentei contestații, în temeiul art. 22 și art. 23 din Legea nr. 101/2016;

pentru următoarele:

MOTIVE

- 1 **Cerința din Fișa de Date privind experiența similară contravine prevederilor legale și se impune a fi modificată**

Potrivit Secțiunii III.1.3.a) din Fișa de date, Autoritatea contractantă a stabilit următoarea cerință referitoare la experiența similară:

„Loturile: 1,2,3,4

Pentru contractele de achiziție de bunuri: executarea de livrări de tipul specificat.

Experiența similară. Ofertantii sa faca dovada livrării de produse similare in ultimii 3 ani calculati retroactiv de la data limita de depunere a ofertelor la nivelul la nivelul a cel puțin unui contract”.

Autoritatea contractantă a stabilit așadar o cerință privind experiența similară generală și vagă ce **contravine legislației privind achizițiile publice** și anume: Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice („**Legea 98/2016**”) și Instrucțiunii nr. 2/2017 a ANAP emisă în aplicarea prevederilor art. 178 și art. 179 lit. a) și b) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu completările ulterioare, respectiv a

prevederilor art. 191 și art. 192 lit. a) și b) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale („**Instrucțiunea ANAP 2/2017**”), așa cum vom arăta în continuare.

1.1 Cerința nu oferă niciun fel de repere pentru a determina ce anume intră în sfera produselor similare și nu stabilește un plafon valoric/cantitativ

Potrivit art. 178 alin. (1) din Legea 98/2016:

„Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziției cerințe privind capacitatea tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dețin resursele umane și tehnice și experiența necesare pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.”

În continuare, Instrucțiunea ANAP 2/2017 explicitează modul în care se formulează cerința privind experiența similară stabilind la art. 3 alin. (2) faptul că:

„autoritatea/entitatea contractantă:

a) va preciza ce înțelege prin produse/servicii/lucrări similare cu cele care fac obiectul viitorului contract de achiziție publică/de achiziție sectorială/acordului-cadru, făcându-se trimitere la informații ce privesc domeniul/tipologia în care se încadrează acestea și/sau corelându-se cu scopul la care sunt utilizate;

b) va stabili plafonul valoric/cantitativ și numărul de contracte prin care se poate atinge acest plafon”.

În lumina prevederilor mai sus citate, arătăm că stabilirea cu exactitate a produselor ce se circumscriu noțiunii de „produse similare”, precum și a unui plafon valoric/cantitativ, reprezintă **obligații imperative** ce trebuie respectate de Autoritatea contractantă.

Respectarea integrală a acestor obligații este de natură a permite ofertanților o înțelegere clară a cerințelor Autorității contractante, astfel încât aceștia să poată întocmi ofertă care, pe de o parte, să corespundă nevoilor reale ale Autorității contractante, iar pe de altă parte, care să nu riște a fi descalificată pentru înțelegerea/interpretarea eronată a unei cerințe.

Este evident însă că cerințele privind experiența similară astfel cum acestea sunt stabilite prin Fișa de date încălcă normele legale mai sus citate, întrucât:

- pe de o parte, **nu se precizează ce se înțelege prin livrări de produse similare**, limitându-se la a menționa că acestea trebuie să se încadreze în „livrări de tipul specificat”. Or, această sintagmă este **extrem de ambiguă și lasă loc de interpretări, fiind neclar care sunt produsele acceptate** (de exemplu, este neclar dacă acestea se referă exclusiv la tramvaie sau dacă sunt acceptate și alte mijloace de transport în comun cu o motorizare similară

electrică etc.).

În plus, arătăm că Instrucțiunea ANAP stabilește expres la art. 5 alin. (2) faptul că:

*„Autoritatea/Entitatea contractantă va explicita similaritatea obiectului contractului într-o manieră care să reflecte categoriile/tipurile de produse/servicii/lucrări de o complexitate comparabilă cu cele care fac obiectul contractului de achiziție publică/de achiziție sectorială/acordului cadru ce urmează să fie atribuit, utilizând o descriere generală, raportată la sectorul/domeniul în care se încadrează acesta. **Se vor evita formulările de tipul "ofertantul a executat/prestat lucrări/servicii similare celor prevăzute în contract"**”*

Or, în cerința mai sus menționată nu regăsim nicio explicație referitoare la similaritate și nici nu regăsim reflectată categoria, tipul de produse similare etc. Mai mult, în Fișa de date se **utilizează exact formularea indicată de ANAP a fi evitată** și care este considerată o **practică defectuoasă** în viziunea ANAP, conform normei anterior citate.

Așa cum am menționat mai sus, o astfel de formulare este contrară dispozițiilor legale și interesului Autorității contractante, întrucât **lasă loc arbitrarului în ceea ce privește calificarea și selecția** ofertanților. Această cerință, astfel cum este formulată momentan, **permite interpretări multiple și lipsește de orice previzibilitate potențialii ofertanți**. Mai mult, lipsa unei interpretări unitare asupra cerinței privind experiența similară destabilizează semnificativ procedura și o supune riscului multiplelor contestații motivate de o înțelegere diferită a cerinței privind experiența similară.

pe de altă parte, **nu se stabilește niciun plafon, fie acesta valoric sau cantitativ** pentru experiența similară.

Astfel, rezultă că reprezintă dovezi suficiente ale experienței similare livrarea de produse similare (*fără a fi definite*), **indiferent de cuantumul valoric sau cantitativ** al acestor livrări, singura condiție fiind existența a unui singur contract anterior.

Practic, din modul în care este formulată cerința, vor fi acceptate livrări anterioare de un singur produs similar (de aprox. 8.000.000 RON) și, în același timp, livrări anterioare de 49 produse similare (care ar putea însuma o valoare totală de aprox. 392.000.000 RON), inclusiv pentru participarea la toate loturile Procedurii. Or, o astfel de abordare **este contrară atât principiului proporționalității, cât și complexității contractului** ce face obiectul Procedurii, după cum vom arăta în continuare.

1.2 Cerința nu ține cont de complexitatea, volumul și valoarea contractului de

achiziție publică ce face obiectul Procedurii

Orice cerință de calificare și selecție, inclusiv cea privind experiența similară, trebuie să fie **proporțională cu obiectul contractului** atribuit.

Mai mult, potrivit Instrucțiunii ANAP 2/2017 (art. 2), aceasta trebuie să releve faptul că ofertantul are:

„capacitatea și experiența necesară pentru a gestiona și a duce la bun sfârșit, în condițiile de performanță impuse prin caietul de sarcini, contractul de achiziție publică [...] ce urmează a fi atribuit”.

Stabilirea unui plafon valoric sau cantitativ are rolul, potrivit Instrucțiunii ANAP 2/2017 (art. 3), să ofere **repere suficiente** pentru ca operatorii economici interesați să poată determina **nivelul de complexitate** asociat cerinței în cauză, prin raportare la rezultatele așteptate, prevăzute în documentația de atribuire.

Or, actuala cerință privind experiența similară este disproporționată raportat la complexitatea contractului ce face obiectul Procedurii. Arătăm în acest sens că:

- (i) Procedura are ca obiect atribuirea a 4 loturi însumând un total de 49 tramvaie.

Or, producerea, montajul, livrarea, mentenanța unui număr semnificativ de 49 tramvaie (în ipoteza ofertării celor 4 loturi) **necesită o experiență vastă acumulată în contracte anterioare de o complexitate similară.**

Cu titlu de exemplu, cerința actuală pare a permite participarea, la toate cele 4 loturi ale contractului, chiar și unui operator economic care, în trecut, a livrat un singur tramvai (sau un alt produs similar – poate chiar un minibus electric dacă un ofertant va face interpretarea produsului similar în acest sens) în cadrul unui singur contract.

Or, este cert faptul că un astfel de operator economic **nu poate avea, în mod real, expertiza necesară** pentru executarea în bune condiții și la standarde înalte a contractului ce face obiectul Procedurii. Astfel, Autoritatea contractantă se supune încă de la inițierea Procedurii **riscului de a contracta cu un furnizor ce nu are capacitățile organizatorice, financiare și manageriale** de a gestiona un contract de asemenea anvergură.

- (ii) Mai mult, arătăm că termenul de livrare a celor 49 tramvaie este de 22 luni. Un astfel de **termen relativ scurt raportat la cantitatea produselor livrate necesită o capacitate de producție considerabilă, precum și capacități organizatorice** foarte bine puse la punct pe care doar operatorii economici cu o experiență anterioară calibrată la dimensiunea contractului le-ar putea avea. Această experiență tehnică nu poate fi dovedită, de exemplu, prin raportare la o livrare de un singur tramvai în cadrul unui singur

contract (așa cum permite practic Fișa de date momentan). O astfel de abordare ar permite accesul la Procedură oricărui operator economic, indiferent de experiența/pregătirea/resursele acestuia.

Acceptarea în cadrul Procedurii a unor ofertanți neexperimentați, poate atrage, așa cum spuneam riscul pentru Autoritatea contractantă ca respectivul ofertant să nu poată duce la bun sfârșit contractul. Acest fapt se va traduce în potențial impact semnificativ atât asupra fondurilor publice implicate în derularea contractului, dar și asupra populației care nu va putea beneficia la timp și în condiții de calitate de produsele ce fac obiectul Procedurii. Or, acesta ar echivala cu nesocotirea a însuși scopului legii, stabilit la art. 2 (1) din Legea 98/2016, de a se asigura achiziționarea de produse, în condiții de eficiență economică și socială.

Pe de altă parte, pentru ofertanți, precum subscrisa, care au expertiza vastă în executarea de contracte ce implică livrarea unui număr important de tramvaie, și care cunosc astfel toate implicațiile asumării unui asemenea contract, intrarea în competiție cu un ofertant neexperimentat (care ar putea astfel oferta condiții aparent mai avantajoase dar care nu ar fi în mod necesar și sustenabile) se poate traduce inclusiv în concurență nedreaptă.

În plus, arătăm că, în practică¹, au existat situații în care, tocmai datorită unei cerințe minime vagi privind experiența similară, **a fost permis accesul la procedură unor ofertanți care nu aveau capacitatea de a executa contractul**. Într-o astfel de speță, instanța a concluzionat că oferta tehnică depusă și asumată de către ofertantul câștigător a fost **nerealistă și imposibil de pus în practică** tocmai datorită lipsei experienței similare a ofertantului: „[...] pârâta nu a făcut dovada efectuării unor demersuri anterioare similare ale sale sau ale unui tert, finalizate cu succes, astfel că ținând seama și de considerentele reținute cu privire la lipsa caracterului realist al calendarului de obținere a autorizațiilor, tribunalul a constatat lipsa capacității acestei pârâte de respectare a termenului de 18 luni pe care l-a ofertat și în baza căruia a obținut punctaj maxim, spre deosebire de competitorii sale care au ofertat termene mai mari.”.

Astfel, prin păstrarea cerinței în forma actuală, fără a ține cont de complexitatea contractului, se facilitează accesul la Procedură operatorilor economici neexperimentați, care ar putea depune oferte nerealiste și imposibil de executat, sau chiar neconforme, și care ar putea obține un punctaj superior raportat la celelalte oferte. Un astfel de rezultat al Procedurii ar putea produce **prejudicii semnificative Autorității contractante**, care ar încheia un contract în baza unei oferte nefundamentate din punct de vedere tehnic și economic, **dar și operatorilor economici care pot justifica o experiență adaptată contractului**, și care în același timp își vor adapta oferta astfel încât să asigure că pot duce la bun sfârșit contractul. A ține cont însă în mod corect și complet de toate elementele ce implică executarea conformă a unui astfel de contract, presupune inclusiv reflectarea acestor elemente în costuri și în graficul de execuție și implicit în oferta tehnică și

¹ Sentința civilă nr. 1935/2020, Tribunalul București.

financiară.

Astfel, față de toate cele expuse mai sus, pentru a asigura proporționalitatea cerinței cu complexitatea contractului ce urmează a se executa, **solicităm modificarea cerinței în sensul că experiența similară cerută pentru fiecare lot să fie similară ca valoare/număr de produse cu numărul de tramvaie ce fac obiectului lotului respectiv.**

Mai mult, vă rugăm respectuos să țineți cont de faptul că furnizarea a 48 tramvaie (cu excepția primului tramvai, care se va livra în luna 17) va avea loc în decursul a 5 luni (luna 17-luna 22, potrivit art. 8.2 din Contract, respectiv potrivit secțiunii 21 și Anexei 7 din Caietul de Sarcini). Astfel, în ipoteza participării la toate cele 4 loturi ce fac obiectul Procedurii, executarea contractului **nu se va face pe părți, ci simultan pentru toate cele 4 loturi.**

Prin urmare, considerăm că, pentru toate considerentele detaliate mai sus ce țin de complexitatea unei astfel de livrări și de capacitatea necesară pentru a produce un număr de 48 tramvaie în 5 luni, **se impune ca experiența similară solicitată pe fiecare lot să se cumuleze în ipoteza ofertării în toate cele 4 loturi.**

Totuși, dacă se apreciază că experiența similară trebuie stabilită raportat la fiecare lot, considerăm că o valoare de cel puțin 50% din obiectul/valoarea fiecărui lot s-ar impune pentru a putea face dovada expertizei necesare pentru îndeplinirea contractului în bune condiții.

2 Cerințe din documentația de atribuire care contravin legislației privind achizițiile publice

2.1 Se impune modificarea prevederilor ce stabilesc durata de livrare a produselor, astfel cum aceasta este stabilită prin Clauza 8 din Contract, respectiv prin

Potrivit clauzei 8.1 din Contract:

„Durata contractului este de 24 luni de la semnarea acestuia de ambele părți [...]”.

De asemenea, potrivit clauzei 8.2:

„Furnizorul se obligă să livreze produsele achiziționate astfel: - livrarea primului tramvai se face cel târziu în luna 17, urmând ca restul tramvaielor să fie livrate până cel mai târziu în luna 22 de derulare a contractului [...]”.

Prevederi similare sunt incluse în secțiunea 21 și în Anexa 7 din Caietul de Sarcini.

În acest context rezultă că, în ipoteza în care toate loturile vor fi atribuite către *un singur ofertant*, așa cum permite Fișa de date:

-
- (i) primul tramvai va fi livrat în luna 17 și
- (ii) celelalte 48 tramvaie vor fi livrate între luna 17 și luna 22, adică în termen de 5 luni.

Or, termenul de **5 luni pentru livrarea a 48 tramvaie** este **extrem de dificil a fi îndeplinit de către orice furnizor de tramvaie, chiar și la capacitate maximă și cu angrenarea tuturor resurselor disponibile.**

În acest context, vă rugăm să țineți cont de faptul că termenul de 5 luni pentru livrarea a 48 tramvaie se referă **atât la activitatea de producție efectivă, cât și la cea de testare, punere în funcțiune și transport** (livrare) dintr-o țară membră UE în România. Or, arătăm că, în practică, **exclusiv livrarea unui singur tramvai din UE către România poate dura aprox. 1 săptămână.**

Concluzionăm că, raportat la toate loturile ce pot fi oferite, termenul este astfel nerealist având în vedere complexitatea și numărul mare de tramvaie.

Este foarte probabil ca Autoritatea contractantă să fi avut în vedere termenelor de livrare utilizate în alte proceduri de atribuire având ca obiect tramvaie, derulate de aceeași Autoritate contractantă.

Arătăm astfel că, în cadrul acestor proceduri, termenele de livrare solicitate au fost de:

- 7 luni pentru 16 tramvaie²,
- 5 luni pentru 17 tramvaie³,
- 5 luni pentru 13 tramvaie⁴.

În procedura de față însă, se permite ofertarea pentru toate loturile, respectiv pentru toate cele 49 de tramvaie, stabilindu-se cel mai mic dintre termenele de livrare utilizate în alte proceduri, respectiv de 5 luni (pentru 48 dintre tramvaie).

Subscrisa are capacitatea de a produce întreaga cantitate de tramvaie ce fac obiectul procedurii. Termenul de livrare de 5 luni pentru 48 dintre tramvaie este însă *neproporțional și restrictiv*, în condițiile în care s-a acordat același termen pentru un număr de tramvaie de două ori mai mic în alte proceduri.

Practic păstrarea acestui termen extrem de strâns de 5 luni este de natură a

² Procedura derulată în SEAP cu numărul CN1008409/28.01.2019 - Achiziționarea de 16 tramvaie cu lungimea de cca. 30m destinate transportului public urban de călători.

³ Procedura derulată în SEAP cu numărul CN 1017938/25.12.2019 - Achiziția de 17 tramvaie de cca. 25m destinate transportului public de călători.

⁴ Procedura derulată în SEAP cu numărul CN1008214/17.01.2019 - Achiziționarea de 13 tramvaie bidirecționale cu lungimea de cca. 18m destinate transportului public urban de călători.

restricționa participarea la procedură (doar la anumite loturi), evident în detrimentul Autorității contractante, dar și al ofertanților. Autoritatea contractantă ar putea ajunge inclusiv în situația în care unul sau mai multe loturi rămân neofertate, tocmai datorită unui termen atât de strâns de livrare impus pentru toate loturile, în condițiile în care livrarea se va face în paralel în toate loturile.

Prin urmare, solicităm modificarea clauzelor 8.1 și 8.2 din Contract (dar și a prevederilor aferente din Caietul de sarcini, de la secțiunea 21 și din Anexa 7) în sensul extinderii termenului de livrare a celor 48 de tramvaie (tranză 2) și implicit a duratei contractului, astfel încât să se acorde un termen suficient care să permită îndeplinirea la termen a contractului, inclusiv pentru toate loturile.

Considerăm că o livrare a celor 48 de tramvaie în decursul a 13 luni (față de 5 luni în prezent) este de natură a permite ofertanților să depună oferte realiste pentru toate loturile, urmând ca în cazul în care admiteți modificarea documentației de atribuire în acest sens să dispuneți modificarea clauzelor 8.1 și 8.2 din Contract în sensul că: „Durata contractului este de **30 luni** de la semnarea acestuia de ambele părți [...]”, iar „livrarea primului tramvai se face cel târziu în luna 17, urmând ca restul tramvaielor să fie livrate până cel mai târziu în **luna 30** [...]”.

2.2 Se impune eliminarea Clauzelor 10.1 și 20.1 (1) privind caracterul confidențial al contractului

Potrivit clauzei 10.1: „O parte contractantă nu are dreptul, fără acordul scris al celeilalte părți: - de a face cunoscut contractul sau orice prevedere a acestuia unei terțe părți, în afara acelor persoane implicate în îndeplinirea contractului [...]”.

De asemenea, clauza 20.1 (1) stabilește că: „[...] părțile convin să păstreze în strictă confidențialitate informațiile contractuale și sunt de acord să prevină orice utilizare sau divulgare neautorizată a acestora. Părțile înțeleg să utilizeze informațiile contractuale doar în scopul de a-si îndeplini obligațiile din prezentul contract.”

Sunt de neînțeles rațiunile pentru care Autoritatea contractantă dorește să interzică utilizarea anumitor informații referitoare la Contract în afara executării acestuia. Arătăm că, potrivit art. 217 alin. (4) din Legea 98/2016: „Ulterior finalizării procedurii de atribuire, dosarul achiziției publice are **caracter de document public**.”. Astfel, orice persoană interesată poate avea acces la Contract, și implicit, la informațiile ce țin de obiectul acestuia.

Interdicția impusă Furnizorului de a nu face referire la prezentul Contract fără acordul prealabil și în scris al Autorității contractante este de natură să afecteze, printre altele, participarea Furnizorului la alte proceduri de atribuire. Cu titlu de exemplu, arătăm că Furnizorul, în activitatea sa uzuală, face referire la contracte executate în trecut pentru a dovedi experiența similară solicitată în cadrul unei proceduri de atribuire. Or, o clauză de tipul celei de mai sus, restrânge considerabil această posibilitate.

2.3 Se modificarea Clauzei 13.9 privind expirarea perioadei de garanție și a Secțiunii 15.1 pct. b) din Caietul de sarcini

Potrivit clauzei 13.9: „După expirarea perioadei de garanție, la solicitarea achizitorului, furnizorul are obligația de a asigura pe o durată de 30 ani, contra cost, orice piesă sau subansamblu din componența tramvaiului care s-a defectat”.

De asemenea, Secțiunea 15.1 pct. b) din Caietul de sarcini stabilește că: „După expirarea perioadei de garanție, la solicitarea expresă a achizitorului, furnizorul are obligația de a asigura pe o durată de 30 ani, contra cost, orice piesă sau subansamblu din componența tramvaiului care s-a defectat. În acest sens, va prezenta o Declarație care să confirme asigurarea producerii acestora de către producător pentru perioada de timp sus-menționată.”

Se impune clarificarea celor două prevederi mai sus menționate în sensul stabilirii exprese a faptului că (i) prețul va fi cel practicat de ofertant la momentul vânzării, sau (ii) dacă se dorește utilizarea prețurilor din ofertă, să se stabilească un mecanism de actualizare al prețului pentru piese/subansamblele ce urmează a fi furnizate la cererea Autorității contractante pe durata stabilită de 30 ani.

Având în vedere durata îndelungată pentru care furnizorul este obligat să asigure piesele/subansamblele necesare Autorității contractante, se impune ca prețul pentru acestea să fie ori cel practicat pe piață de ofertant la momentul respectiv, ori actualizat corespunzător. Arătăm că o astfel de clarificare este necesară pentru a se evita dispute ulterioare, o creștere a prețului fiind inevitabilă de-a lungul a 30 ani, fiind disproporționat să i se solicite la un moment dat operatorului economic să furnizeze piesele/subansamblele la același preț ca cel din momentul ofertării. Astfel, este inechitabil ca furnizorul să suporte pierderile rezultând din creșterea prețurilor pe durată de 30 ani.

Prin urmare, se impune modificarea acestei clauze în sensul clarificării în cuprinsul clauzei/specificației tehnice prețului la care furnizorul va trebui să asigure, pe o durată de 30 ani, contra cost, orice piesă sau subansamblu din componența tramvaiului care s-a defectat, un preț care să reflecte condițiile de piață de la acel moment.

2.4 Se impune modificarea Clauzei 16.3 privind modalitatea de plată

Potrivit clauzei 16.3: „Plata se va face prin ordin de plată în contul de trezorerie indicat de către furnizor”.

Arătăm că această prevedere este **restrictivă și încalcă principiul liberei concurențe**, întrucât **exclusiv operatorii economici cu rezidență fiscală în România, înființați ca persoane juridice române**, își pot deschide un cont la Trezoreria statului.

Potrivit art. 6.1.1. din Norma metodologică de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate

prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003 din 19.09.2003, conturile de disponibilități la Trezoreria statului pot fi deschise **exclusiv** de către „regii autonome, societăți sau companii naționale și societăți comerciale **persoane juridice înregistrate fiscal în România**, inclusiv filiale, sucursale sau celelalte sedii secundare ale acestora”.

Aceeași Normă prevede la art. 6.1.6 faptul că: „~~Contravaloarea bunurilor achiziționate, serviciilor prestate sau lucrărilor executate instituțiilor publice de către operatorii economici organizați ca societăți civile, fundații, organizații neguvernamentale, societăți cooperative sau alte forme de asociere ale acestora, **alte persoane fizice sau juridice care nu se încadrează în prevederile pct. 6.1.1 se achită în conturi de disponibilități ale acestora, deschise la instituții de credit**”.~~

Astfel, modelul de Contract în forma actuală, impune o formalitate imposibil de îndeplinit pentru operatorii economici ce nu sunt înregistrați fiscal în România, ci într-un alt stat membru – și care nici nu trebuie să se înregistreze fiscal în România (cum e cazul subscrisei, care produce tramvaiele integral în afara României, și efectuează doar livrări de produse în România). Mai mult, actuala formulare contravine art. 6.1.6 mai sus citat, care stabilește faptul că sumele datorate altor persoane decât cele înregistrate fiscal în România, vor fi achitate în conturile acestora deschise la instituții de credit.

Prin urmare, vă solicităm respectuos să dispuneți modificarea contractului cu includerea unei *formulări alternative* care să permită operatorilor economici străini, înregistrați fiscal într-un alt stat membru (care nu sunt înregistrați fiscal în România), să încaseze plățile efectuate în baza contractului într-un cont la o instituție de credit.

2.5 Se impune modificarea Clauzei 18.2 privind actualizarea prețului contractului

Potrivit clauzei 18.2: „Prețul contractului este ferm pe toată durata derulării acestuia și nu se actualizează, exceptie fiind situațiile reglementate de prevederile art. 164 alin. (4) din HG nr. 395/2016”.

Arătăm că, această clauză vine în contradicție cu prevederile clauzei 19.1 care stabilesc că: „Părțile contractante au dreptul, pe durata îndeplinirii contractului, de a conveni modificarea clauzelor prezentului contract în condițiile prevăzute de art. 221-222 din Legea 98/2016”.

Or, prin trimiterea la art. 164 alin. (4) din HG 395/2016 în clauza 18.2, părțile ar putea actualiza prețul contractului exclusiv în situația în care „*au loc modificări legislative sau au fost emise de către autoritățile locale acte administrative care au ca obiect instituirea, modificarea sau renunțarea la anumite taxe/impozite locale, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului*”.

Această clauză este **excesivă** raportat la realitățile economice din piață și **ignoră prevederile Legii 98/2016** (la care tot contractul face trimitere) în materia modificărilor contractuale care permit ajustarea prețului contractului și în alte condiții decât cele de la art. 164 alin. (4) din HG 395/2016.

Astfel, potrivit art. 221 alin (1) lit. a): „Contractele de achiziție publică/acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, în următoarele situații: „a) atunci când modificările, indiferent de valoarea acestora, au fost prevăzute în documentele achiziției inițiale sub forma unei clauze de revizuire clare, precise și fără echivoc, care **pot include clauze de revizuire a prețului**”.

De asemenea, potrivit art. 221 alin. (1) lit. e), contractele pot fi modificate în aceleași condiții dacă: „atunci când modificările, indiferent de valoarea lor, nu sunt substanțiale”.

În același sens s-a pronunțat și ANAP în Instrucțiunea nr. 2 din 2018 privind ajustarea prețului („**Instrucțiunea ANAP**”), care **permite revizuirea/actualizarea prețului în funcție de anumiți factori obiectivi**.

Astfel, **ajustarea prețului este permisă de legislația în vigoare**, scopul legiuitorului fiind acela de a evita prejudicierea contractanților și suportarea de către aceștia a unor pierderi generate de evoluția în timp a prețurilor elementelor ce compun oferta tehnică. Întrucât astfel de schimbări economice sunt independente de culpa furnizorilor, este proporțional și echilibrat ca acestea să fie suportate de către Autoritatea contractantă.

Necesitatea ajustării prețului derivă și din durata îndelungată a contractului (24 luni + perioada de garanție de 5 ani/350.000 km), care poate genera schimbări majore în evoluția prețurilor. Aceste schimbări pot fi cauzate atât de **dinamica firească a prețurilor pe piață, cât și de circumstanțe imprevizibile ce nu puteau fi prevăzute la momentul depunerii ofertelor**.

În acest context, se impune modificarea clauzei 16.1 în sensul includerii:

- (i) unei **clauze de revizuire a prețului** potrivit art. 5 alin. (1) din Instrucțiunea ANAP ce cuprinde o formulă de revizuire a prețului și un coeficient de ajustare aplicat la valoarea contractului prin raportare la elemente precum: (i) rata anuală a inflației; (ii) indicele de creștere a salariului minim brut lunar sau indicele de creștere a câștigului salarial mediu brut lunar în ramura CAEN (la 2 cifre) în care se încadrează executantul; (iii) indicele prețurilor menționate la art. 5 alin. (2) din Instrucțiunea ANAP, după caz;
- (ii) unei **clauze de actualizare** a prețului potrivit art. 6 alin. (1) din Instrucțiunea ANAP, care va opera în cazul apariției unor situații imprevizibile.

Potrivit art. 7 alin. (1) din această Instrucțiune, prin situație imprevizibilă se înțelege: „un eveniment care fără a intra în sfera forței majore, nu putea fi

prevăzut în momentul depunerii ofertei, fiind mai presus de controlul părților contractante, care nu se datorează greșelii sau culpei acestora și care are ca efect crearea unei disproporții de prestații între părți, afectând interesele comerciale legitime ale uneia dintre acestea”.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sunt considerate situații imprevizibile asimilate care determină actualizarea prețurilor: „a) **modificări legislative** sau au fost emise de către autoritățile publice acte administrative care au ca obiect instituirea, modificarea sau renunțarea la anumite taxe/impozite locale, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului; b) **modificarea salariului minim** aplicabil, toată valoarea manoperei va fi actualizată cu un procent egal cu cel cu care a fost indexat salariul minim; c) **modificarea normativelor tehnice** după încheierea contractului de achiziție publică care influențează și impune redimensionarea elementelor oferite și prețul contractului, cu condiția încadrării în procente aferente modificărilor nesubstanțiale prevăzute de lege; d) **creșterea prețurilor unor materii prime/materiale/alte produse** (inclusiv combustibili și energie) care influențează prețul ofertei; e) **diminuarea prețurilor unor materii prime/materiale/alte produse**, care influențează prețul ofertei în raport cu prețurile prevăzute în ofertă, considerate prețuri de referință; f) situația în care durata de derulare a procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică/sectorială **se prelungește peste durata de valabilitate a ofertei**, stabilită inițial prin documentația de atribuire; g) situația în care **durata de îndeplinire/executare a contractului se prelungește peste termenele stabilite inițial** în respectivul contract, din motive care nu se datorează culpei contractantului. Actualizarea, în acest caz, se aplică cu condiția ca operatorul economic să nu fi încasat contravaloarea actualizării costurilor cu titlu de daune-interese; h) **intrarea în faliment sau incapacitatea unuia sau mai multor furnizori declarați în ofertă** de a mai furniza anumite produse ceea ce duce la obligarea ofertantului de a schimba furnizorul și să îl pună în situația de a înregistra pierderi materiale”.

Toate aceste situații sunt **frecvent întâlnite** în executarea contractelor de achiziție publică. Întrucât acestea sunt de natură să expună Furnizorul la pierderi nejustificate și independente de voința acestuia, se impune includerea unei clauze contractuale care să permită actualizarea prețului în raport de circumstanțele enumerate mai sus.

Aceasta cu atât mai mult cu cât evoluția recentă a situației economice la nivel mondial, datorată în principal pandemiei COVID-19, arată faptul că situația economică se poate schimba în termen foarte scurt și relativ semnificativ, iar astfel de cazuri, în măsura în care nu se încadrează perfect în cazul de forță majoră nu pot fi puse exclusiv în sarcina operatorilor economici.

2.6 Se impune modificarea Clauzei 21.3 privind daunele-interese

Potrivit clauzei 21.3: „În situația în care executarea parțială a obligațiilor contractuale face imposibilă realizarea obiectului contractului în integralitatea sa, chiar dacă a fost recepționată o parte din contract conform dispozițiilor legale, Furnizorul va datora achizitorului daune-interese cu titlu de clauză penală în cuantum egal cu întreaga valoare a obligațiilor contractuale stabilite prin contract”.

Această clauză se impune a fi eliminată întrucât stabilește **daune-interese excesive** plătibile de către operatorul economic în ipoteza unei executări parțiale. Arătăm că obiectul contractului – livrarea a 49 tramvaie – **nu este susceptibil de o executare parțială care ar face imposibilă realizarea obiectului contractului** în integralitatea sa, astfel că această clauză nu se justifică – însă existența ei poate (cel puțin teoretic) da naștere la interpretări și chiar dispute.

Și în ipoteza în care furnizorul ar executa parțial contractul (din diverse motive), **nu există nicio situație imaginabilă din punct de vedere obiectiv, care ar împiedica Autoritatea contractantă să realizeze obiectul contractului integral**, eventual printr-un nou contract de achiziție publică, în măsura în care nu a fost livrat întregul lot de tramvaie.

În ipoteza în care clauza mai sus-citată s-ar aplica lucrărilor de garanție și a altor servicii post-livrare, clauza este abuzivă și nu oferă nicio previzibilitate cu privire la obligațiile neexecutate care s-ar putea încadra în noțiunea de „*executare parțială*” și care ar atrage plata unei clauze penale în cuantum egal cu valoarea contractului.

Or, o astfel de prevedere este excesivă, și pe cale de consecință, reductibilă de către instanță în condițiile art. 1541 alin. (1) lit. b) Cod civil. Potrivit acestui text de lege, instanța va putea reduce penalitatea atunci când: „*penalitatea este vădit excesivă față de prejudiciul ce putea fi prevăzut de părți la încheierea contractului*”. Rezultă că instanța va putea aplica acest text de lege în măsura în care există o situație de vădit dezechilibru între cuantumul clauzei penale și prejudiciul previzibil la data încheierii contractului.

Pentru o a asigura un echilibru între părțile contractante, **se impune eliminarea acestei clauze și stabilirea daunelor-interese aferente neexecutării parțiale în conformitate cu valoarea/cuantumul obligațiilor neexecutate.**

2.7 Se impune modificarea Clauzei 21.7 privind denunțarea unilaterală

Potrivit clauzei 21.7: „Achizitorul își rezervă dreptul de a denunța unilateral contractul de furnizare, în cel mult 15 zile de la aparitia unor circumstanțe care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului, sub condiția notificării cu cel puțin 3 zile înainte de momentul denunțării”.

Se impune modificarea clauzei de denunțare unilaterală în sensul acordării acestui drept Autorității contractante doar în ipoteza în care **circumstanțele imprevizibile sunt generate de situații de forță majoră, caz fortuit sau motive de interes**

public consacrate prin acte normative la nivel central. În caz contrar, această clauză este **disproporționată, conferind libertate nelimitată Autorității contractante** în a decide circumstanțele ce pot fi încadrate ca fiind imprevizibile.

Pentru a justifica încetarea Contractului, circumstanțele imprevizibile trebuie să afecteze în mod semnificativ derularea Contractului, nefiind suficientă apariția lor, așa cum se prevede în forma actuală a clauzei.

Acest raționament a fost consacrat și în jurisprudența CNSC⁵ prin care s-a stabilit că deși legislația recunoaște dreptul autorităților contractante de a introduce o clauză de denunțare unilaterală, „*acest drept nu poate fi folosit discreționar*” în sensul că „*orice circumstanță care nu a putut fi prevăzută la data încheierii contractului poate conduce la denunțarea unilaterală a contractului, fără nicio explicație privind efectele pe care aceste circumstanțe le are/ poate avea asupra derulării contractului, respectiv asupra interesului public*”.

2.8 Se impune modificarea Clauzei 24.6 din Contract privind cazul fortuit

Potrivit clauzei 24.6 din Contract: „*Cazul fortuit nu este exonerator de răspundere contractuală*”.

Considerăm excesivă eliminarea cazului fortuit drept cauză de exonerare de răspundere contractuală, cel puțin raportat la circumstanțele determinate de pandemia generată de COVID-19 (sau alte pandemii similare ce ar putea apărea).

Potrivit art. 1351 alin. (3) Cod Civil: „*Cazul fortuit este un eveniment care nu poate fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs*”. Astfel, considerăm inechitabilă alegerea Autorității contractante de a atrage răspunderea Furnizorului și în situațiile în care acesta se confruntă cu situații pe care nu le poate prevedea sau împiedica în vreun fel.

Clauza 24.6 din Contract apare astfel **excesivă cel puțin raportat la condițiile actuale de pe piață datorate pandemiei de COVID-19**. Este evident faptul că pandemia și măsurile dispuse de statele membre pentru a o preveni, au îngreunat activitatea economică a multor operatori economici din industrie, dar și a dezechilibrat semnificativ și bugetele autorităților contractante (inclusiv în ceea ce privește fondurile europene).

Astfel, considerăm că aceste efecte generate de măsurile de restricție întreprinse la nivel local/guvernamental nu pot fi ignorate. De asemenea, nu putem să nu luăm în calcul riscul unor potențiale noi măsuri restrictive cu impact pentru viitor.

Învederăm faptul că, la acest moment toți ofertanții dar și Autoritatea contractantă au cunoștință de probabilitatea intervenirii unor consecințe ca urmare a acestei pandemii. Or acest fapt, poate duce la interpretarea că acele evenimente nu se pot încadra în noțiunea de forță majoră (evenimentul nefiind absolut imprevizibil și

⁵ Decizia CNSC nr. 577/C2/479 din 09.04.2020.

invincibil, în condițiile actuale), ceea ce la rândul său se va traduce prin a pune în sarcina ofertanților eventualele consecințe și a limita mecanismele contractuale care pot echilibra situația contractuală (și care ar putea salva chiar continuarea/îndeplinirea contractului).

În acest context, sugerăm modificarea clauzei mai sus menționate în sensul includerii unei excepții de la regula excluderii cazului fortuit, și anume sintagma: „*cu excepția situațiilor de caz fortuit datorate pandemiei de COVID-19 și efectelor acestora asupra activității părților*”.

Această exceptare are rolul de a asigura o **executare echilibrată** a contractului, adaptată la noile realități sociale și economice, fără a afecta mecanismele de protecție contractuală pe care Autoritatea contractantă le are la dispoziție pentru a sancționa furnizorul în caz de neexecutare nejustificată. Mai mult, această prevedere profită și Autorității contractante, care poate fi, la rândul ei, pe de o parte afectată de efectele imprevizibile și insurmontabile ale pandemiei de COVID-19, iar, pe de altă parte, limitată în identificarea unor mijloace contractuale care să permită contractantului executarea contractului (în loc, de exemplu, să rezilieze contractul).

3 Se impune obligarea autorității contractante la prelungirea perioadei de depunere a ofertelor, astfel încât operatorii economici să poată beneficia de un interval de timp suficient pentru pregătirea documentelor de calificare și elaborarea ofertelor

Potrivit art. 153 alin. (1) din Legea 98/2016: „*Autoritatea contractantă prelungeste perioada stabilită în anunțul de participare sau în documentele achiziției pentru depunerea ofertelor/solicitărilor de participare, în următoarele cazuri: [...] b) în cazul în care se modifică semnificativ documentele achiziției*”.

De asemenea, la art. 153 alin. (2) se prevede că: „*Durata prelungirii perioadei stabilite potrivit alin. (1) este proporțională cu volumul și complexitatea informațiilor transmise prin clarificări, a informațiilor suplimentare sau a modificărilor aduse documentelor achiziției*”.

Or, având în vedere faptul că:

- (i) măsurile de remediere solicitate a fi adoptate de autoritatea contractantă în sensul modificării/ eliminării unor elemente din documentația de atribuire sunt **de natură a modifica semnificativ documentele achiziției**, precum și că:
- (ii) perioada rămasă până la data limită pentru primirea ofertelor este scurtă raportat la volumul de documente pe care îi impune oferta, respectiv **13.08.2020**.

Avem în vedere faptul că după **soluționarea prezentei contestații** ofertanții vor trebui să își adapteze oferta conform celor dispuse de CNSC,

iar termenul rămas între emiterea deciziei instanței și termenul limită de 13.08.2020 va fi foarte scurt, de natură a nu asigura o ofertare corespunzătoare.

Avem în vedere faptul că elementele solicitate au în vedere adaptarea corespunzătoare atât a documentelor de calificare cât și a ofertei tehnice și financiare (în special în legătură cu dispozițiile ce vor viza durata de executare a contractului). Chiar și în eventualitatea în care CNSC nu ar valida argumentele subscrise din prezenta, soluția ce urmează a fi pronunțată de către CNSC va avea un impact asupra deciziei ofertanților de a depune o ofertă și asupra modului de ofertare.

Se impune obligarea Autorității contractante la prelungirea corespunzătoare a perioadei stabilite pentru depunerea ofertelor, cu un termen rezonabil care să permită ofertanților să își adapteze oferta urmare a deciziei CNSC.

4 Se impune suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației

Potrivit dispozițiilor art. 22 din Legea 101/2016, „în **cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente**⁶, la cererea persoanei interesate, Consiliul poate să dispună prin încheiere, în termen de 3 zile de la primirea cererii, măsura suspendării procedurii de atribuire sau aplicării oricărei decizii luate de autoritatea contractantă, până la soluționarea contestației”.

Art. 23 alin. (1) din Legea 101/2016 prevede că „Consiliul soluționează cererea de suspendare luând în considerare **consecințele acestei măsuri asupra tuturor categoriilor de interese care ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public**”.

Astfel, cele două condiții pentru suspendarea Procedurii sunt: (i) cazul bine justificat și (ii) prevenirea unei pagube iminente. În speța de față sunt îndeplinite ambele condiții, după cum urmează:

- în ceea ce privește **cazurile bine justificate**, arătăm că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea 554/2004 acestea sunt „*împrejurările legate de starea de fapt*

⁶ Arătăm că în lipsa unor definiții și reglementări speciale ale cazului bine justificat și ale pagubei iminente se aplică prevederile Legii 554/2004 a contenciosului administrativ. Potrivit jurisprudenței conturate în această materie, noțiunile de „caz bine justificat” și „pagubă iminentă” sunt cele definite de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004: „deși ordonanța nu oferă o definiție a noțiunilor de caz temeinic justificat sau pagubă iminentă, acestea nu se pot îndepărta de semnificația dată de legiuitor prin Legea nr. 554/2004 în materia contenciosului administrativ, ca drept comun al situațiilor litigioase (...). Ca principiu, **cazul bine justificat implică existența unor împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului, în timp ce paguba iminentă presupune un prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public**” (a se vedea în acest sens Decizia civilă nr. 1206/18.03.2013 a Curții de Apel București, publicată în Dumitru-Daniel Șerban, Jurisprudență în materia achizițiilor publice. Volumul IV, Editura Hamangiu 2014, pag. 260).

și de drept, care sunt de natură să creeze o **îndoială serioasă** în privința legalității actului administrativ”;

În cazul analizat, îndoiala serioasă asupra legalității procedurii rezultă din cuprinsul argumentelor expuse pe fondul contestației, în primul rând cele ce vizează ~~experiența similară~~, dar nu numai. **Încălcărilor legislației în materia achizițiilor publice** (pe care nu le vom relua și în cuprinsul acestei secțiuni) în redactarea documentației de atribuire sunt de natură să creeze îndoieli puternice asupra legalității întregii proceduri.

Menționăm, de asemenea, că în ceea ce privește condiția cazului bine justificat, atunci când analizează suspendarea, judecătorul **nu trebuie să intre pe fond**, ci numai să realizeze o **analiză sumară a criticilor de nelegalitate**, și să dispună suspendarea în măsura în care acestea au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură Procedura.

- în ceea ce privește paguba iminentă, aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 ca fiind **„prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”**

În cazul Procedurii, în situația în care nu ar fi remediată documentația de atribuire și, în același timp, nu ar fi suspendată Procedura, paguba iminentă este generată de faptul că:

- (i) procedura de atribuire ar fi derulată cu o **vădită încălcare a dispozițiilor legale**, așa cum am arătat pe larg supra (fapt ce reiese cu evidență și numai raportat la cerințele privind experiența similară);

Finalitatea procedurii de atribuire în discuție depinde de decizia ce urmează a fi luată cu privire la contestația subscrisei, ceea ce constituie un caz temeinic justificat și previne producerea unei pagube atât subscrisei, cât și Autorității contractante, prin **imposibilitatea continuării procedurii în condiții legale**, astfel încât suspendarea apare ca necesară.

În funcție de modul în care dispozițiile din documentația de atribuire vor fi remediate ofertanții vor decide sau nu dacă sau cum vor participa la procedură.

Astfel, între altele ofertanții vor evalua dacă se încadrează în cerințele de experiență similară impus sau dacă pot în mod real (și la ce cost) să execute contractul) în termenul de livrare stabilit, în urma derulării acestei contestații.

- (ii) fiind vorba de o contestație împotriva documentației de atribuire, în eventualitatea pronunțării unei decizii de admitere a acesteia, dacă procedura nu se suspendă, între termenul de soluționare și termenul pentru depunerea ofertelor (13.08.2020) va rămâne o perioadă foarte scurtă în care

oferanții trebuie:

- o mai întâi să evalueze dacă și în ce condiții participă la procedură (având în vedere cel puțin, dar nu numai, solicitările din prezenta ce vizează experiența similară și termenul de livrare),
- o să stabilească care este structura de ofertare (dacă sunt sau nu necesari asociați/ terți susținători) și
- o abia apoi să finalizeze oferta în scopul depunerii

Raportat la complexitatea acestei proceduri ce vizează în total 49 de tramvaie cu 4 locații de livrare (ce implică analize distincte inclusiv de cost), în lipsa suspendării procedurii, termenul rămas până la depunerea ofertelor va fi insuficient, cu consecința ca subscrișa sau alți ofertanți, să decidă fie că nu mai participă, să nu poată depune oferta complet, corect și conform la termen, așadar **să nu poată participa la Procedură cu o ofertă care ar putea fi evaluată drept admisibilă și conformă**. Or acest fapt este de natură a afecta, atât operatorii economici interesați cât și Autoritatea contractantă (care ar trebui să fie interesată să aibă cât mai multe oferte admisibile din care să aleagă câștigătorul).

Față de toate aceste motive, vă solicităm admiterea prezentei contestații și, pe cale de consecință să dispuneți:

- 1 obligarea Autorității contractante la adoptarea de măsuri de remediere în sensul modificării/eliminării unor elemente din documentația de atribuire a Procedurii;**
- 2 prelungirea perioadei de depunere a ofertelor, astfel încât operatorii economici să poată beneficia de un interval de timp suficient pentru pregătirea documentelor de calificare și elaborarea ofertelor, în temeiul dispozițiilor art. 153 din Legea nr. 98/2016;**
- 3 suspendarea Procedurii sau aplicării oricărei decizii luate de Autoritatea contractantă, până la soluționarea prezentei contestații, în temeiul art. 22 și art. 23 din Legea nr. 101/2016.**

În drept, ne întemeiem pe prevederile legale menționate în prezenta Contestație precum și pe orice alte prevederi legale incidente.

Probe: ne întemeiem prezenta cerere pe documentația de atribuire ce face obiectul Procedurii precum și pe documentele care fac parte din dosarul achiziției ce va fi depus de Autoritatea

contractantă.